

[Carsten Andersen]

problemer i at få almindelig rådgivning og vejledning. SF vil derfor komme med et forslag om en opsøgende ungdomsrådgivning, der skal arbejde med den unges samlede problemstilling og være til rådighed for alle børn og unge, der henvender sig. Ungdomsrådgivningen skal være opsøgende og udvise en udadrettet, udfarende aktivitet, og den skal opsøge de unge, der almindeligvis ikke henvender sig til en rådgivning.

Til statsministerens bemærkninger kunne jeg godt tænke mig at knytte, at når statsministeren siger, at indflydelse og ansvar er fælles størrelser, så oplever unge i dag, at de kan få lov til at få indflydelse på, hvilken vej græsset skal vende på idrætsbanen, men ansvaret i form af de voksnes beslutninger, i form af en dårlig uddannelse, i form af dårlige levevilkår må de unge bære fuldt ud, også når de bliver voksne.

Undervisningsministeren sagde, at den bedste gave, der kan gives de unge, er, at regeringen fortsætter. Jeg håber, at de unge, der er på sultehjælpsparagraffen, bemærker dette. Jeg håber, at de unge, der bliver stuvet sammen i de tekniske skoler, der er underlagt Rexonacirkulæret, bemærker dette. Det gælder også de unge, der ikke får en uddannelse på grund af nedskæringerne, og de unge, der på grund af arbejdsløshed er henvist til lediggang. Jeg tror, der er mange unge, der vil bemærke dette og frabede sig den gave, som undervisningsministeren her vil komme med.

Arbejdsministeren og statsministeren var enige om, at jobkabelsen gav problemer. Den var konkurrenceforvridende, sagde de. Det er da rigtigt, men alt initiativ er konkurrenceforvridende over for det bestående. Enhver, der kommer med en ny idé og vil prøve noget nyt, sætter det gamle under konkurrence. Det er det, man ikke kan lide fra konservativ side, nemlig at der måske kommer nytænkning. Vi har jo netop i dag set, hvordan regeringen faktisk selv tager afstand fra sit eget moderniseringsprogram, når der kommer noget, der kunne være bedre end det andet.

Ingerlise Koefoed (SF):

Det er blevet sagt mange gange heroppefra i dag, og det er også rigtigt, at det er vigtigt i ungdomspolitikken, at de unge har en hver-

dag, som sikrer dem tryghed for uddannelse og for arbejde. Men det er også vigtigt at understrege, at kultur- og fritidspolitikken ikke kan vente, til alt det andet er i orden. Kultur- og fritidspolitikken skal være der som et tilbud om aktivitet og oplevelse og som et modspil til den kommercielle kulturindustri. Den skal også være der for at øge den enkelte unges bevidsthed om samfundet, om samfundsmekanismerne og om, hvor vigtigt det er at leve og deltage i nogle fællesskaber, og hvor meget mere man får værdi for sig selv og andre, når man er med i den slags ting.

I øvrigt må man sige, at for ungdomskulturpolitikken skal der naturligvis gælde præcis de samme principper som for den øvrige ungdomspolitik. Den skal tage udgangspunkt i de unges egne ønsker og behov. Den skal planlægges og udføres i samarbejde med de unge. Den skal give en meget høj prioritet til de svageste i samfundet: de unge arbejdsløse, de unge enlige mødre og desværre mange af de unge indvandrere, og den skal give alsidige og varierede muligheder for alle.

Modtagergruppen – lad os hellere sige aktørgruppen, som det her drejer sig om – de unge, er et meget broget folk. De strækker sig fra de mest dynamiske, mest fantasifulde – det er f.eks. BZerne, det er de unge i bevægelserne, det er de unge, der nu viser sig i kunst, i litteratur og i musik med en utrolig kreativitet og en utrolig produktion – til de virkelig ramte, dem, der ringer ind til P4 om dybt personlige problemer, dem, der lever i helt oplevelsesfattige miljøer med TV og videospil og den slags som hovedadspredelsen. Det er svært at nå alle. Man skal selvfølgelig prøve på det, og man kunne f.eks., når man vil støtte nogle aktiviteter, udforme nogle cirkulærer, ifølge hvilke det først og fremmest er dem, der har det dårligst og vanskeligst, der skal have ressourcerne.

Det private foreningsliv trives jo meget godt, og organisationerne gør også et stort arbejde, men det er langt fra nok. Det offentlige, politikerne, må tage et ansvar, og det må ske i et samspil mellem stat og kommuner.

Der ligger i ungdomsudvalgets betænkning mange gode forslag, som i øvrigt ved en tilfældighed velsagtens ligner en del af de forslag, som SF allerede har fremsat. Vi vil meget gerne se på de forslag, og vi vil meget